

kou, zda napadený rozsudek netrpí zmatečností podle § 477 čis. c. ř. s. a § 28 čis. 4 zákona čis. 131/31 sb. z. a n., k níž jest přihlížeti z povinnosti úřední, třebas nebyla žádnou stranou vytýkána (§§ 471, 494, 513 c. ř. s. a § 35 odst. 2 posl. věta zákona čis. 131/31 sb. z. a n.). K nevytýkané zmatečností smí ovšem dovolací soud přihlížeti z úřadu jen tehdy a jen potud, když a pokud o ní nabyt vědomosti opravným prostředkem podle zákona přípustným. Pokud tedy byl v tomto případě dovolání žalované odmítnuto jako nepřipustné, není dovolacímu soudu dovoleno, by z úřední povinnosti uvažoval o tom, zda i ona část rozsudku odvolacího soudu, kterou pro nepřipustnost dovolání nelze vůbec přezkoumávat, trpí zmatečností čili nic. Další úvahy dovolacího soudu o zmatečností napadeného rozsudku se tudíž obmezují jen na onu jeho část, proti které bylo dovolání uznáno za přípustné. Odvolací soud rozhodl o odvolání po této stránce rozsudkem v neveřejném zasedání a tento svůj postup odůvodnil jen tím, že se strany vzdaly odvolacího přelíčení. Jde však o pracovní spor o hodnotu vyšší než 300 Kč, o němž v první stolici rozhodlo oddělení okresního soudu pro pracovní spory kontradiktorním rozsudkem a podle velícího předpisu § 33 odst. 1 zák. čis. 131/31 sb. z. a n. musí v takovém případě věc býti projednána před odvolacím soudem znovu v mezích určených návrhy stran v odvolání. Pro řízení před odvolacím soudem platí tu obdobně ustanovení civilního řádu soudního o řízení před sborovými soudy první stolice jako soudy procesními s některými změnami, jež tu však nepřicházejí v úvahu. Sborový soud první stolice jako soud procesní nemůže vydati kontradiktorní rozsudek bez nařízení ústního jednání v zasedání neveřejném a nemůže to tedy učiniti ani odvolací soud ve sporech pracovních, jde-li o hodnotu sporu vyšší než 300 Kč. Rozhodnouti o odvolání v neveřejném zasedání může odvolací soud ve sporech pracovních o hodnotu vyšší než 300 Kč jen tehdy, byl-li v první stolici vydán rozsudek pro zmeškání a bylo-li odvolání vzneseno jen z důvodu zmatečností (viz rozh. čis. 13109, 13598 sb. n. s.). Z toho plyne, že v souzené věci bylo zákonnou povinností odvolacího soudu, by o odvolání žalované nařídil rok k ústnímu odvolacímu jednání a při něm věc znovu projednal v mezích určených návrhy stran v odvolání obdobným způsobem, jako se projednává spor před sborovým soudem první stolice jako soudem procesním. Protože se odvolací soud podle toho nezachoval, byl jeho postup nezákonný a tímto jeho nezákonným postupem byla zároveň stranám odňata možnost před soudem projednávat. Jest právně bezvýznamné, že obě strany prohlásily v odvolání a v odvolacím sdělení, že se vzdávají ústního odvolacího jednání, neboť ustanovení § 492 c. ř. s. tu neplatí a velící předpis § 33 zákona čis. 131/31 sb. z. a n. nemůže býti měněn ani soudem, ani dohodou stran. Jde tu tedy o zmatečnost podle § 477 čis. 4 c. ř. s. a §§ 28 čis. 4 a 35 odst. 2 posl. věta zákona čis. 131/31 sb. z. a n. (srov. rozh. čis. 13109 sb. n. s.), k níž jest hleděti z úřadu.

Čís. 14642.

Předpokladem příslušnosti pracovního soudu podle § 1 zákona čis. 131/31 Sb. z. a n. je pracovní poměr mezi spornými stranami.

(Rozh. ze dne 24. října 1935, Rv III 270/34; důvody viz Úr. sb. čis. 2262.)